

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 11C/110/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215202501
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marie Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2215202501.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Mariou Mészárosovou v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti odporcovi: Z. M.Č., O.. XX.XX.XXXX, V. P.Y. XXX, XXX XX P., o zaplatenie 2.876,89 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a.

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.02.2015 domáhal voči odporcovi zaplatenia istiny 2.876,89 eur, úrokov 161,82 eur, poplatkov za upomienky 70,- eur, úroku 13,12 % ročne z nezaplatennej istiny od 04.01.2012 do zaplatenia, úrokov z omeškania 4,43 eur, úroku z omeškania 9 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 04.01.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ a odporca uzatvorili dňa 01.04.2011 Úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX. Na základe zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi peňažný úver na osobný účet vo výške 3.400,- eur, ktorý sa zaviazal odporca splácať v splátkach neuvedených. Nakoľko odporca nesplácal úver riadne a včas a porušil dodržiavanie zmluvných povinností, navrhovateľ dňa 21.12.2011 žiadal od odporcu predčasné splatenie úveru do 03.01.2012.

Žalovaná suma 3.113,14 eur pozostáva z istiny 2.876,89 eur, úrokov 161,82 eur, úrokov z omeškania 4,43 eur, poplatkov za upomienky 70,- eur, úroku 13,12 % ročne z nezaplatennej istiny od 04.01.2012 do zaplatenia, úroku z omeškania 9 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 04.01.2012 do zaplatenia.

Na pojednávanie sa nedostavil navrhovateľ ani odporca. Nakoľko súd nemal preukázané podmienky pre odročenie pojednávania, vec prejednal podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa aj odporcu.

Vo veci súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Súd zistil, že odporca ako dlžník uzavrel s navrhovateľom ako veriteľom Úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úver vo výške 3.400,- eur pri úrokovej sadzbe 13,12 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov tvorila 16,27 %. Priemerná RPMN tvorila 20,04 % ročne, celková čiastka na zaplatenie bola 4.841,60 eur. Úver mal odporca splácať mesačne po 77,57 eur, vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca, splatný bol do 60 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy.

Súd zistil, že navrhovateľ listom zo dňa 21.12.2011 vyzval odporcu o predčasné splatenie istiny úveru č. XXXXXX na základe zmluvy z 01.04.2011 s príslušenstvom. Dlh mal uhradiť do 03.01.2012.

Úverová zmluva neobsahuje odkaz na Všeobecné obchodné podmienky navrhovateľa, ako prílohu udáva Sadzobník poplatkov.

Navrhovateľ predložil výpis z úverového účtu č. 1, z neho vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi dňa 01.04.2012 úver vo výške 3.400,- eur. Ďalej predložil poslednú upomienku pred výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 04.11.2011, z nej vyplýva, že odporca od 01.04.2011 dlhuje sumu 156,01 eur.

Podľa ust. § 1 ods. 1 /zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 1 ods. 2 /zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a/, b/ a d/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V konaní nebolo sporným, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený úverovou zmluvou č. XX/XXX/XX zo dňa 01.04.2011, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy. Preto je na tento právny vzťah potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, a to nielen príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a

účinného v čase uzavretia zmluvy, ale aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd uvádza, že v oblasti ochrany spotrebiteľa, teda aj finančného spotrebiteľa, Európska únia prijala viaceré smernice, ktoré smerujú k ochrane spotrebiteľa, pričom prevažnú väčšinu smerníc Slovenská republika preniesla do svojej legislatívy už pred vstupom do Európskej únie (napríklad zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Zmyslom zavedenia osobitnej úpravy spotrebiteľských zmlúv do právnej úpravy bola zvýšená ochrana slabšieho účastníka záväzkových vzťahov, ktoré vznikajú pri predaji tovaru alebo pri poskytovaní služieb. Aj keď ustanovenie § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, že právne vzťahy z absolútnych obchodov sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov, prostredníctvom ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka došlo k rozdeleniu obchodno-právnych vzťahov aj na ďalšiu kategóriu, ktorú predstavujú vzťahy medzi podnikateľom (ako dodávateľom) a spotrebiteľom. Spotrebiteľskou zmluvou je pritom akákoľvek súkromnoprávna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v Smernici 93/13/EHS bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným osobitným zákonom. Vzhľadom na uvedené, aj keď má úverová zmluva nesporne charakter absolútneho obchodu, je potrebné na otázku premlčania, vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy a súčasnú súdnu prax, aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. I keď súdna prax vo vzťahu k aplikácii Občianskeho či Obchodného zákonníka na premlčanie pri spotrebiteľských vzťahoch nebola jednotná, je potrebné túto v súčasnosti posudzovať aj v kontexte s aktuálnym znením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne *expressis verbis* vyriešila výkladové rozdiely tak, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Cieľom prijatia uvedenej právnej normy bolo práve odstránenie výkladových problémov v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, a vzťahy s nimi súvisiace. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nevidel súd v súčasnosti dôvod nepostupovať v súlade s tou doterajšou súdnou praxou, v zmysle ktorej, vychádzajúc zo znenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného do 31. 03. 2015, je potrebné otázku premlčania v spotrebiteľských vzťahoch posudzovať podľa Občianskeho zákonníka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Premlčacia doba začala plynúť dňa 04.01.2012 (t.j. deň nasledujúci

po zosplatnení úveru) a uplynula dňa 04.01.2015. Žaloba bola na súd podaná dňa 20.02.2015, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Vzhľadom k tomu, že súd v súlade s ust. § 5b zákona č. 250/2007

Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 je povinný prihliadať na premlčanie z úradnej

moci a premlčacia doba uplynula pred podaním žaloby na súd, na základe premlčania práva v tomto prípade návrh zamietol. (Porovnaj rozsudky KS Žilina z 31.07.2015, sp.zn. 8Co/113/2015, KS Trnava z 27.07.2015, sp.zn. 23Co/716/2014.)

O trovách konania rozhodol súd ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pretože úspešný odporca mal právo na náhradu trov konania, no nežiadal si ju a žiadne mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.